

ת"פ 40192/09/10 - מדינת ישראל נגד דוד בן-מוחה, חיים אלקבס

בית משפט השלום בנתניה

19 פברואר 2015

ת"פ 40192-09-10 מדינת ישראל נ' בן-מוחה (עציר) ואח'

40198-09-10

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. דוד בן-מוחה (עציר)
2. חיים אלקבס (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איילת גיל

הנאשם 2 הובא באמצעות שב"ס ובא כוחו עו"ד שמואל בר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ביום 16.12.12 גזר בית המשפט את דינו של הנאשם בגין עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה בצוותא, ועבירה נוספת של התפרצות בצוותא לרכב, כשהנאשם ביקש לצרף תיק נוסף, שעניינו התפרצות לרכב.

בית המשפט שקל בתשומת לב את טיעוני הצדדים ואת האמור בתסקירים שונים שהתקבלו משירות המבחן, ומצא כי לאור הליך טיפולי שעבר הנאשם יש ללכת לקראתו, ובנסיבות אלה הורה על הארכת שני עונשי מאסר מותנים שהיו תלויים כנגדו (ת/1), לתקופות של 5 ו- 10 חודשים, הורה על פיקוח מעקבי של שירות המבחן לתקופה של שנה, עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות וענישה נלווית.

2. מסתבר כי בחלוף הזמן הנאשם לא ביצע את עבודות השל"צ, חלה התדרדרות במצבו, ושירות המבחן ביקש להפקיע את צו השל"צ (ראה הודעות שירות המבחן מיום 5.2.13, 6.3.13, 25.4.13, 7.1.14, 28.12.14).

במסגרת דיונים שהתקיימו ביקש הנאשם ארכות להשלמת שעות השל"צ שנגזרו עליו, אלא שחלפו

עמוד 1

חודשים, הסתבר כי הארכה אינה מועילה, וכי למעט שעות בודדות לא ביצע הנאשם את העונש שנגזר עליו.

בנסיבות אלה שב שירות המבחן וביקש להפקיע את הצו ולהטיל על הנאשם ענישה חלופית.

3. בין לבין, נמצא כי הנאשם נעצר, והוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות של איומים ותקיפת בת זוג.

ביום 22.1.15, נדון הנאשם בגין עבירות אלה, ובמסגרת הסדר טיעון ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, כאשר בית המשפט הפעיל (בחופף ובמצטבר) גם את המאסרים המותנים שתוקפם הוארך בתיק זה (ת"פ 55373-05-14).

4. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא ביצע את צו השל"צ שהוטל עליו, והגם שבימ"ש הלך לקראתו בצורה ניכרת והאריך עונשי מאסר על תנאי, הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, התקשה לגבש תוכנית של"צ, ולאחר שזו גובשה לא עמד בה, לא ביצע את השעות, ובשל מצבו הנפשי אף הופנה לחוות דעת פסיכיאטרית ממנה עלה כי הוא כשיר לעמוד לדין ומבין את טיב ותוצאות מעשיו (חוות הדעת מ-9/14).

בנסיבות אלו טענה ב"כ המאשימה, כי אין מקום להמשיך ולהתחשב בנאשם, יש להפקיע את השל"צ ולהטיל עליו ענישה חלופית על פי המתחם העונשי המקובל, העומד על 12 עד 24 חודשי מאסר כל הקשור להתפרצות לבית מגורים, ו-6 עד 12 חודשים לכל עבירה של התפרצות לרכב.

ב"כ המאשימה טענה, כי יש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו ענישה ברף הגבוה של המתחם, בהתחשב גם בעונש שהוטל על שותפו לאחת העבירות.

5. מנגד, טען הסנגור כי יש לבחון מהי הסיבה בגינה לא ביצע הנאשם את השל"צ, כאשר מצבו הנפשי התדרדר, הוא הופנה לטיפול בבית חולים פרדסיה, אושפז למשך מספר ימים, ולאחר מכן המשיך בטיפול מרפאתי והוא נוטל תרופות. לטענת הסנגור, מצבו הנפשי של הנאשם לא איפשר לו לבצע את השל"צ, ויש לשקול זאת במסגרת שיקולי הענישה הנדרשים.

הסנגור הוסיף כי הארכת המאסרים המותנים פגעו בנאשם, בכך שכאשר היה מעורב בביצוע עבירות של אלימות במשפחה, הוא נעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ולא ניתנה לו אפשרות להשתחרר לחלופה.

הסנגור הציג מסמכים שונים וכן את חוות הדעת שהתקבלה בעניינו של הנאשם, ואף הפנה לפסיקה בה גזרו בתי המשפט עונשי מאסר מתונים על נאשמים שצו השל"צ לגביהם הופקע (נ/1 - נ/3).

הסנגור ביקש להתחשב בתקופת המאסר הממושכת שנגזרה על הנאשם ובהפעלת תקופות התנאי, כך שכיום מרצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 2

6. בנסיבות אלה, בהן לא ביצע הנאשם את השל"צ, ובשעה שנגזרה עליו תקופת מאסר ממושכת, ברור כי אין עוד טעם בעונש שעיקרו עבודות של"צ, ולפיכך אני מורה על הפקעת צו השל"צ, תוך בחינת ענישה חלופית.

7. אין ספק שמעורבותו של הנאשם בעבירות התפרצות לבית מגורים בצוותא, ומאוחר יותר באותו יום התפרצות בצוותא לכלי רכב, ומספר ימים קודם לכלי רכב נוסף, מלמדות על מסוכנות, על פגיעה ממשית ברכושם של אחרים ובתחושת הביטחון הבסיסית המגיעה לכל אדם.

על מעשים אלו יש להיענש, והפסיקה קבעה כי העונשים בגינם יהיו עונשי מאסר בפועל, כאשר בכל הקשור להתפרצות וגניבה מבית מגורים, עומד המתחם בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ואילו בעבירה של ההתפרצות לרכב עומד המתחם בין 6 ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

אומנם, הנאשם הורשע טרם כניסת תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, אולם על פי הפסיקה הנוהגת יש לבחון את הענישה בהתאם לרוח התיקון.

8. הנאשם יליד 1966 והוא החל בהסתבכויותיו הפליליות מאז היה נער, ובעברו הרשעות מגוונות בעבירות של סמים, רכוש, רכב ואלימות (ת/1).

הנאשם ריצה עונשי מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, עד שהחליט לקחת את עצמו בידים ולעבור הליך טיפולי של גמילה, אשר למרבה הצער לא ארך די זמן והנאשם שב לצרוך סמים ולבצע עבירות.

יש לזכור כי בית המשפט הלך לקראתו של הנאשם בצורה ממשית, ולאחר התלבטות לא קלה העדיף את הליך השיקום ואת עמדת שירות המבחן, על פני עמדתה המחמירה של התביעה. הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו, פרק הזמן הממושך שבו לא גיבש תוכנית של"צ, ולאחר מכן ובחלוף כשנה ביצע רק 11 שעות של"צ מתוך ה- 300 שנגזרו עליו, ואף חזר להשתמש בסמים, כל אלה מלמדים על כך שהוא לא הפנים ולא הבין את משמעות גזר הדין. גם אם מצבו הנפשי לא היה שפיר, הרי שבמשך התקופה שב בית המשפט נתן לו הזדמנות ואיפשר לו להראות נכונות לקדם את ריצוי העונש, אך גם זאת ללא הועיל.

זאת ועוד, מלבד החזרה לשימוש בסמים, היה הנאשם מעורב בעבירות נוספות של אלימות במשפחה, שתוצאתן החובה להפעיל את התנאים שהוארכו, ואף עובדה זו מלמדת על חוסר הפנמה והבנה של מצבו.

דומה כי הפעם יש לתת מענה ממשי להתנהלותו של הנאשם, ולגזור עליו עונש הולם את העבירות שביצע.

9. במסגרת שיקולי הענישה יש להביא בחשבון את רכיבי הענישה הנלווים שהוטלו על הנאשם בגזר הדין

המקורי, ואשר כללו גם קנס ופיצוי למתלוננים, את תקופת המאסר אותה מרצה הנאשם בגין העבירות הנוספות בהן הורשע, את ההודיה בכתבי האישום וצירוף כל התיקים שהיו תלויים כנגדו באותה עת, וכן להתחשב במצבו הנפשי ובתקופה הקשה שעבר, כמו גם בעונש שהוטל על שותפו בביצוע לאחת מהעבירות, שעליו נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.

10. לאור כל האמור לעיל, לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות הקשורות בענישה, כאשר עונש מקל לא הועיל והיה צורך להפקיע את עבודות השל"צ, בהתחשב בטיבן של העבירות, בענישה הנדרשת בגין על פי מתחמי הענישה, בתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות, בהתדרדרותו של הנאשם לשימוש בסמים ולביצוע עבירות נוספות, במצבו הנפשי וביתר השיקולים שציינתי, אני מפקיעה את צו השל"צ שהוטל על הנאשם במסגרת גזר הדין המקורי, וגוזרת עליו תחתיו:

א. 20 חודשי מאסר בפועל.

7 חודשי מאסר ירוצו בחופף לעונש המאסר שנגזר על הנאשם בת"פ 55373-05-14 ו- 13 חודשי מאסר ירוצו במצטבר.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ה, 19/02/2015 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 4

הסנגור רשאי להגיש בקשה בנושא זה. התביעה תתייחס ותינתן החלטה.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ה, 19/02/2015 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר , שופטת

הוקלד על ידי אורית זיתוני